

యుగ ఆది - యుగాది - ఉగాది

కంటికి కనిపించు ఈ జగత్తంతయు ఒక రోజు ప్రారంభమై ఆనాటినుండి కొనసాగుచూనే ఉన్నది. ప్రపంచములోని జీవరాసులన్నటికి చావు పుట్టుకలు గలవు. అందువలననే ఈ జీవ రాసులన్నటినీ జగతి అంటున్నారు. ‘జ’ అనగ పుట్టునదని ‘గతి’ అనగా చావునదని అర్థము గలదు. జగతి అను శాశ్వత నామమును గల్గిన ఈ జీవ సముదాయము ఏదో ఒక రోజు పుట్టి, ఏదో ఒక రోజు లేకుండ పోవునదని అందరు తెలుసుకోవలయును. ఒక మనిషి పుట్టి కొంత కాలముండి చనిపోవుట అందరికి తెలిసిన సత్యమే. అతను ఉండు కొంత కాలమును అతని ఆయుస్సు అంటున్నాము. మనిషి ఆయుస్సుకు కొలమానముగ నిమిషములు మొదలుకొని సంవత్సరముల వరకు గలవు. అట్లే పుట్టి కొంత కాలముండి పోవు ప్రపంచమునకు కూడ ఆయుస్సు కలదు. దాని కొలమానము యుగముల లెక్కలో ఉండును. మనిషి పుట్టిన దినమును జన్మించినమనియు, జాతకమనియు చెప్పుచుందురు. అట్లే ప్రపంచము పుట్టిన దినమును ‘యుగ ఆది’ అనెడివారు. దానినే కొంతకాలమునకు ‘యుగాది’ అనెడివారు. కాలము జరుగుకొద్ది యుగాది కూడ పోయి ‘ఉగాది’ అయినది. రాబోవు కాలమునకు ఇంకా ఏ పేరుగా మారిపోతుందో తెలియదు.

నేటి కాలములో కొందరు తమ పుట్టినరోజును ప్రతి సంవత్సరములో పండుగ చేసుకొనుచుందురు. తీపి పదార్థములు పంచి తన పుట్టిన దినమని తెలియజేయుచుదురు. జన్మించిన వేడుకలు ప్రస్తుత కాలములో ప్రబలిపోయినవి. కాని పూర్వము ఎవరూ తమ జన్మించిన వేడుకలు జరుపుకొన్నట్లు చరిత్రలో లేదు. శ్రీకృష్ణాప్మా, శ్రీరామనవమి వారు బ్రతికి ఉన్నపుడు వారు చేసుకొన్నట్లు ఆధారములు లేవు. పూర్వకాలములో వ్యక్తిగత పుట్టిన దినములు ఎవరు జరుపుకోక, సమిషిగ ప్రపంచము యొక్క పుట్టిన దినమును చేసుకొనెడివారు. ఆ దినమునకే ‘యుగ ఆది’ అని పేరు పెట్టి అన్నిటికంటే మిన్నగా, దానికంటే మించిన పండుగలేనట్లు చేసుకొనెడివారు. కాలము జరుగుకొలది తర్వాత చాలా పండుగలు తయారై అన్నిటిలాగే ఇదీ ఒక పండుగైనది. ఇంకనూ కొతకాలము జరిగిపోతే ఈ పండుగ లేకుండ పోయే స్థితి ఏర్పడుతుందేమో ఇప్పటికే కొంత పేరు మారింది, కొంత ఆచరణయు మారినది. విదేశీ సాంప్రదాయమైన జనవరి మొదటి తేదీ సంవత్సరాది అయినది. రాబోవు కాలములో హిందూ సమాజములో యుగాది ఉంటుందో లేదో చెప్పలేము.

- ఇందూ జ్ఞాన వేదిక

జ్ఞ

క్ర

కు

ష్ట

జ్ఞ

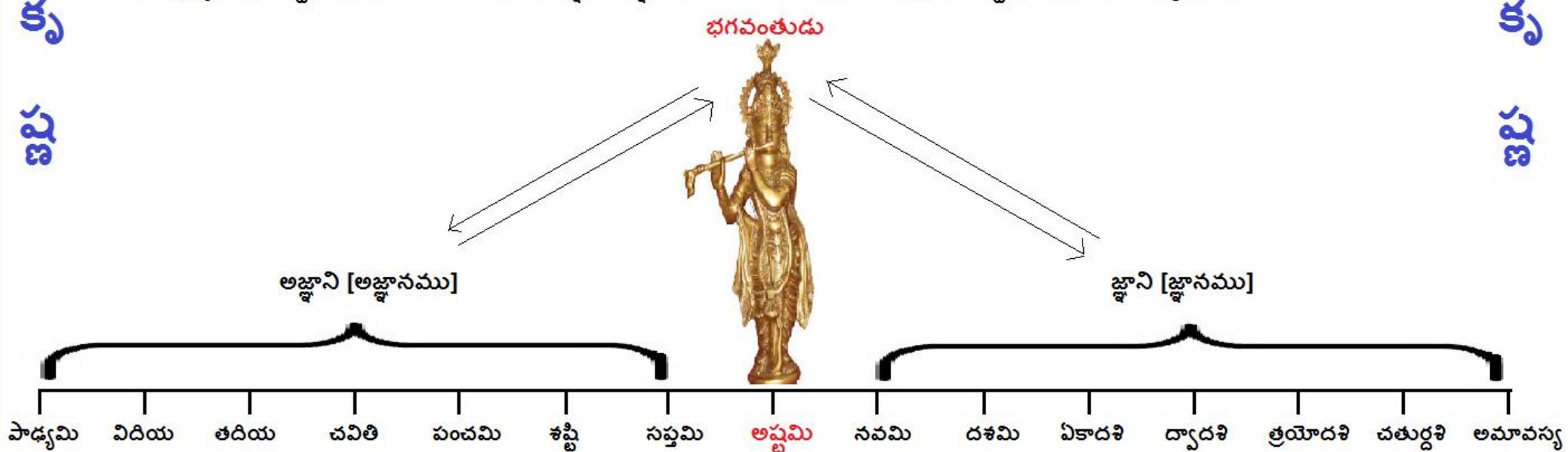
(క్ర)

కు

ష్ట

శ్రీ కృష్ణుడు అష్టమినాడే పుట్టుటలో జ్ఞానవంతమైన అర్థము ఇమిడి ఉన్నది. పాధ్యమి నుండి అమావాస్య వరకు ఉన్న 15 దినములలో "అష్టమి" 8వ దినము. 15 దినములలో, 'పాధ్యమి నుండి సప్తమి' వరకు, మరియు 'సవమి నుండి అమావాస్య' వరకు రెండు భాగములు చేయగా, మధ్యన మిగిలిన అష్టమి దినమున "దేవదేపుడు" భగవంతునిగా జన్మించినాడు.

శ్రీ కృష్ణుడు జ్ఞానమునకు, అజ్ఞానమునకు సంధిలాంటివాడు. ఆయన జ్ఞానులకు జ్ఞానిగానూ, అజ్ఞానులకు అజ్ఞానిగానూ కనపడును. ఆయన ద్వంద్యములైన "పాప-పుణ్యములు, కష్ట-సుఖములు, మంచి-చెడులు, జ్ఞాన-అజ్ఞానములకు" అతీతుడనని తెలిపుటకే "అష్టమి" దినమున జన్మించాడు.

కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి [6-9-2015]

జగద్వర్త అయిన ఆ దేవదేవుడు, జగద్గురువుగా జన్మించిన దినమే,
మానవజాతికి పండుగ జరుపుకోవలసిన దినము.

పూర్వము జ్ఞానము తెలిసిన పెద్దల ప్రకారం:

- కృష్ణాష్టమి ఇంటిలోపల చేయు పండుగకాదు.
- కృష్ణాష్టమిని పదకొండు రోజుల పండుగగా చేయవలెను.
- ఏధులలోనే పందిరికట్టి, ఆ పందిరిలో కృష్ణుని ప్రతిమను పెట్టి, పదకొండు రోజులు పూజించవలెను.
- ఏధిలో పందిరి ముందే కృష్ణలీలలను [ఉట్ట ఆట, వెన్న దొంగ ఆట] ప్రదర్శించవచ్చును.
- చివరి పదకొండవరోజు అనగా చవితి రోజు పందిరిలోని కృష్ణప్రతిమను ఉరేగించి, ఆ ప్రతిమను ఇంటిలో పెట్టుకొని ఉత్సవమును ముగించవలెను.

దశర

"దశ" అనగా పది అని "ర" అనగా నాశనము అని అర్థము. ప్రతి జీవి తన దశేంద్రియములైన [ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు + ఐదు కర్మంద్రియములు] వాటినుండి వచ్చు కర్మను లేకుండా చేసుకోవడమే "దశర" పండుగ యొక్క ఉద్దేశ్యము.

జ్ఞానేంద్రియములు:

1. కన్న
2. చెవి
3. ముక్క
4. నాలుక
5. చర్మము

కర్మంద్రియములు:

1. కాళ్ళు
2. చేతులు
3. నోరు
4. గుదము
5. గుహ్యము

దివావళి పండుగ

1. పరమాత్మ → ప్రకృతి → శక్తి X వ్యాధి.
2. అగ్ని → దీపము → వెలుగు X చీకటి.
3. గురువు → జ్ఞానము → ఆనందము X దుఃఖము.

పూర్వము మూడు రుగములలో తెలిసిన ఈ మూడు విధానములు కలియుగము ప్రారంభములోనే తెలియకుండాపోయాయి. అలా తెలియకుండా పోయిన దానివలన, ఆత్మజ్ఞానమునకు ముప్పు ఏర్పడునను ఉద్దేశముతో, కొందరు తెలిసిన పెద్దలు దేవుడు, గురువు అంటే ఎవరని అందరికీ తెలియునట్లు, అట్లే ప్రకృతి మరియు దైవజ్ఞానము ఏమిటో తెలియునట్లు, శక్తి ఆనందము ఎక్కడినుండి లభించుచున్నాయో అర్థమగునట్లు వాటికి ఉదాహరణగా, గుర్తింపుగా దీపమును చూపడము జరిగినది. ఈ విధానమంత తెలియుటకు ప్రత్యేకించి సంపత్తురములో ఒక రోజును ఎన్నుకొని, ఆ దినమున ఇంటిలోపల మరియు ఇంటి బయట దీపమును వెలిగించి దాని వివరమంతయు చెప్పడము జరిగినది. ఆ దినము అందరు ఇంటి లోపల ఒక దీపము, బయట ఒక దీపము వెలిగించి దాని అర్థమును చెప్పించుకొనెడివారు. మనిషిలోని అజ్ఞానమును తీసివేసి జ్ఞానమును కల్గించుటకు చేయు ఆచార క్రియ కావున, ఆ కార్యమును ఒక పండుగగా చేయడము జరిగినది. అజ్ఞానము చీకటికి గుర్తు, జ్ఞానము వెలుగుకు గుర్తు. కావున చీకటి రోజుయిన అమావాస్య రోజున దీపమును పెట్టి చూపడము జరుగుచున్నది. ప్రతి సంపత్తురము ఆశ్చేయుజ మాసములో వచ్చు అమావాస్య రోజున ఈ విధానము దీపావళి పండుగగా చేసుకోవడము జరుగుచున్నది.

మనిషి శరీరము లోపల, శరీరము బయట జ్ఞానమును కల్గియుండా లను ఉద్దేశ్యముతో, శరీరమును మనము నివసించు గృహముగా పోల్చి, ఇంటిలోపల దీపము, ఇంటి బయట దీపము పెట్టునట్లు పెద్దలు చెప్పారు. జ్ఞానము యొక్క ఉద్దేశ్యమును తెలుపు సాంప్రదాయ పండుగ కావున పూర్వము ఇంటి లోపల ఒక దీపము, ఇంటి బయట ఒక దీపమును ఉంచెడివారు. నేడు పూర్వము ఏర్పరచిన అర్థము ఆచారము తెలియకుండా పోయి అలంకారము కౌరకు ఎక్కువ దీపాలు పెట్టే దానికి మనుషులు అలవాటు పడిపోయారు. దీపము ద్వారా వెలుగు వస్తున్నదనీ, దీపము వెలుగుటకు కారణము అగ్నియనీ, అగ్ని దీపమునకు కారణమైనదిగా ఉండి ఎవరికి తెలియనిదిగా ఉన్నదనీ, అలాగే శక్తికి కారణమైన దేవుడుగానీ, జ్ఞానమునకు కారణమైన గురువుగానీ ఎవరికి తెలియన్నారనీ, ఇటు దేవన్ని, అటు గురువును తెలియనిమిత్తము ఈ విధానమైన దీపావళి చేస్తున్నామని ఎవరూ నేడు అనుకోవడములేదు. దీపము వలన వెలుగు పచ్చి చీకటిని పొరట్టోలినట్లు, జ్ఞానము వలన అనందము లభ్యమై దుఃఖము దూరమైపోవనని తెలియునట్లు, మంచి ఉద్దేశ్యముతో పూర్వము దీపావళి పండుగను ఏర్పరచారని మరుపకూడదు. అయితే నేడు నాగులచవితి, వినాయకచవితి మారిపోయినట్లు దీపావళి అమావాస్య కూడా చివరకు పురాణథగా మారిపోయి సరకాసురుని సంపరించిన దినముగా చెప్పబడు చున్నది. పూర్వము ప్రశాంతముగా జ్ఞానభావముతో చేసుకొను దీపావళి నరక చతుర్థశిగా మారిపోయి, ధమాకా శబ్దము (టపాకాయల శబ్దము) లతో ప్రశాంతతగానీ, జ్ఞానభావముగానీ లేకుండా పోయినది. ఇప్పటి నుంచయినా టపాకాయల శబ్దము లేకుండా ప్రశాంతముగా, అర్థముగల ఆచారముగా దీపావళి పండుగను చేసుకొండాము.

భోగిమంటలు

దక్కిణాయణము అజ్ఞాన సంబంధ, ప్రపంచ సంబంధ గుర్తు. ప్రపంచ అనుభవములకు తార్మణముగా ఉన్న దక్కిణాయణమును భోగి అను పేరుతో చివరిదినమున గుర్తు చేసుకొనుచు, మా జీవితములలో కూడ నేటి నుండి భోగములు పోయి యోగములు రావాలని పూర్వము కోరుకొనెడివారు. భోగములు అనగ అనుభవములకు కారణమయిన కర్మపోవాలని, భగవద్గీతలో చెప్పినట్లు కర్మలను కట్టేలుగ, జ్ఞానమును అగ్నిగ పోల్చి ఆ రాత్రికి మంటలు వేసెడివారు. **అనుభవమునకు రాబోపు కర్మలను లేకుండ చేయడమునకు చిహ్నమే భోగి మంటలు.** దక్కిణాయణము చివరిలో భోగములకు స్వస్తి చెప్పడము, భోగమంటలు మండించడము, అలాగే ఉత్సర్థాయణము మొదటిలో యోగమునకు ఆహ్వానము పలుకడము సంతోషకరమైన విషయము. కావున ఆ దినమును సంక్రాంతి ఉత్సవముగ పండుగ చేసుకొనుట పూర్వాచారము. పూర్వము పెద్దలు భావయుక్తముగ చేసిన ఆచారము నేటికిని జరుగుచున్నప్పటికి భోగి అని ఎందుకు అంటున్నామో, భోగమంటలు ఎందుకు వేస్తున్నామో, సంక్రాంతి పండుగ ఎందుకు చేస్తున్నామో తెలియదు.

“జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మాం భస్మసాత్” జ్ఞానమును అగ్నిచేత సర్వకర్మలు భస్మపటలమగునని గీతయందు భగవంతుడు చెప్పాడు. భోగికున్న కర్మలను జ్ఞానమును అగ్నికాల్పుడమునే భోగి మంటలు అంటున్నాము. సంక్రాంతికంటే ముందు దినము అజ్ఞానమునకు చివరిదినము కావలెననీ, సంక్రాంతి మొదటి దినము జ్ఞానమునకు ఆరంభించినము కావలెననీ, అంతర్మార్గమును బాహ్యర్థముగ తెల్పుచు పూర్వము భోగి మంటలను వేయగ ఆనాటి ఆచారము ఈనాటికి ఉన్నది. ఆచారముంది అర్థము లేదు. ఈనాటి ఆచారమునకు ఆనాటి అర్థమును జోడించుకొని భోగమంటలు వేయడము చేస్తే ఎంతో విలువతో కూడుకొన్న పని అగును. కావున ఈ రోజు ఉద్ఘాటనలో పనిచేస్తే ఒకనాటికది నెరవేరును. ఉద్ఘాటనలు లేని పని వ్యర్థం.

కావున బజారులో భోగమంటలు మండించితే ప్రయోజనము లేదు. మన తలలో భోగములకు కారణమైన కర్మలను జ్ఞానమంటలతో మండించవలెను. ఇప్పటికైన విలువ అర్థము తెలిసి భోగిపండుగ చేస్తాము. శరీరములో జ్ఞానమును అగ్నిని చేకూర్చుకొని కర్మలను కాల్పగలమను అర్థముతో బయట భోగి మంటలను మండిస్తాము.

- ఆంద్రూ జ్ఞాన వేటక

భీషమంటల యొక్కరహస్యం

మగ్ తలలో ఉన్న

కష్ట-సుఖాలైనటువంటికట్టిలను,

జ్ఞానమనే అగ్నికి దహనం చేయడమే...

భీషమంటల యొక్కరహస్యం

దీన్నే గేతయందు జ్ఞాన రుజ్జవు

అని భగవంతుడు తెలిపాడు.

గ్రంథసేకరణ: మన పండుగలు (27వ పేజీ)

సంక్రాంతి

ఎప్పటికీ మంచి తిరుగుబాటైనది సంక్రాంతియే! సంక్రాంతి వ్యక్తిగత తిరుగుబాటు, కానీ సామూహిక తిరుగుబాటు కాదంటున్నాము. సంక్రాంతికంటే ముందు భోగిమంటలను చూపినవాడు దక్కిణాయణము చివరిలో వాంఛలన్నిటినీ లేకుండ చేస్తున్నానను ఉండేశ్యమును బయటికి ప్రకటించిన తర్వాత ఉత్తరాయణం ప్రారంభములో నేను భోగిగా కాకుండ ఇప్పటినుండి యోగిగా ఉంటానని ఆ దినము సంక్రాంతిని ప్రకటించుచున్నాడు. శరీరములోగల అహము మీదగానీ, మనస్సుమీదగానీ జీవుడు తిరుగుబాటును ప్రకటించడమను మంచి తిరుగుబాటుని సంక్రాంతి అనుచున్నాము.

మనస్సు మీద తిరగబడితే బ్రహ్మయోగిగా,

అహము మీద తిరగబడితే కర్మయోగిగా

మనిషి మారగలడు.

ఇది వ్యక్తిగత తిరుగుబాటు, వారవారి శరీరములో జీవుడు ఒక్కడే చేయు తిరుగుబాటు. జీవుడు తన శరీరములో అంతవరకు మనస్సు చెప్పినట్లు, అహము చెప్పినట్లు వినెనివాడు. ఆ విధముగా వినదము వలన ప్రతి ఒక్కరూ అజ్ఞానస్థితిలో ఉన్నట్టేయగును. అంతేకాక అటువంటివాడు యోగాకాడనీ, అతను భోగి మాత్రమే అగునని పెద్దలు తెలియబరిచారు.

కర్మ అనుభవములకు గుర్తు భోగి,

కర్మ నాశనమైన యోగమునకు గుర్తు సంక్రాంతి.

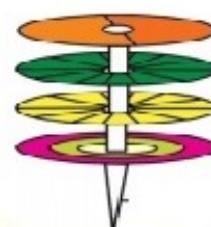
- ఆంధ్రా జ్ఞాన వేదిక

సంక్రాంతి

సంక్రాంతి = సం+క్రాంతి. "సం" అనగా "మంచి" అని, "క్రాంతి" అనగా "తిరుగుబాటు" అని అర్థము. సంక్రాంతి అనగా "మంచి తిరుగుబాటు". సంక్రాంతి అనగా వ్యక్తిగతంగా అంతరములో జరుగు తిరుగుబాటు.

ప్రతి జీవి ఉత్తమమైన ఉత్తరాయణము ప్రారంభములో "నేను భోగిగా కాక ఇప్పటినుండి యోగిగా ఉంటానని ఆ దినమున "సంక్రాంతి"ని ప్రకటించవలెను".

శరీరములోగల అహముఖీద కానీ, మనస్సుముఖీద కానీ జీవుడు ప్రకటించే తిరుగుబాటే సంక్రాంతి. మనస్సుముఖీద తిరగబడితే "బ్రహ్మయోగిగా", అహముఖీద తిరగబడితే "కర్మయోగిగా" ఆ జీవుడు మారిపోగలడు.

శివరాత్రి జాగరణ సరదాలకోసమా ?

శివరాత్రి కర్మనిర్మాలనకు, మొక్కప్రాప్తికి గుర్తకావలెను, కానీ కర్మ సంపాదనకు గుర్తుకాకూడదు నేటి కాలములో శివరాత్రి దినమున కొందరు జాగరణ అను పేరుతో రాత్రిపూట మేల్గొముచున్నారు. ఆ దినము మేల్గొనవలెనని తెలుసు, కానీ ఎందుకు మేల్గొవాలి? మేల్గొని ఏమి చేయాలని తెలియదు. శివరాత్రి దినమున రాత్రికి సినిమాలు, షికార్లు, త్రాగడము, వేశ్యలతో గడపడము చేయుచున్నారు. కొందరైతే గర్జిఫ్రెండ్సో ఎంజాయి చేశానని గర్వముగా చెప్పుకొటున్నారు. ఈ విధముగా నేటి సమాజములో యువత మారిపోవుచుండగా, పెద్దవారు ఏమి పట్టనట్లున్నారు. ఎన్ని పాపములు చేసినా వేయిరూపాయలు ఖర్చుపెట్టి శివునికి అభిషేకము చేశాములే అవే పోతాయనుచున్నారు. పూజలు చేయు పండితులు కూడా పాపపరిషోరార్థము పూజలున్నాయనుచున్నారు. దానివలన పాపము యొక్క భయము ఎవరికీ లేకుండాపోయి డబ్బులు ఖర్చు పెట్టి పూజలో, అభిషేకములో చేస్తే పాపము పోతుందను భావము అందరిలోను ఉన్నది. దానితో శివరాత్రి దినమున కూడ ఆ పండుగ సరదాకోసమే అన్నట్లు చేయుచున్నారు.

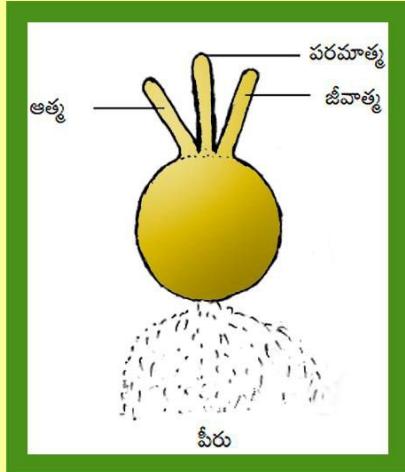
సాంప్రదాయము ప్రకారము పండుగ రోజున,

గడచిన కాలమును గురించి యోచించి, నేను ఎంత పండినానని లెక్క చూచుకోవలసియున్నది. కర్మసు పోగాట్లుకొనుటకు కావలసిన జ్ఞానము కొరకు వెతుక్కేపలసియున్నది. తాము మాయ నుండి జాగ్రత్తిపడుచు ఎదుటివారిని కూడ జాగ్రత్త చేయవలసిన దినము కావున ‘శివరాత్రి జాగరణ’ అని ఆ రాత్రిని అన్నారు.

అంతేకాని నిద్రపోకుండ మేల్గొనడము జాగరణ కాదని తెలియవలెను.

గుంధస్కరణ : దేవాలయ రహస్యములు

తీర్థ

ఇందూ మతములో శాస్త్రములుకాక పురాణములు కూడ ఉన్నట్లు ముస్లిమ్ మతములో కూడ చంద్రుడు నక్షత్రమును గూర్చి రెక్కల గుట్టమును గూర్చి పీర్లను గూర్చి కొన్ని కథలుండవచ్చును. అయినప్పటికి దేవునికి సన్నిహితముగ మనము వాటి అర్థములు చెప్పికోవడములో తప్పులేదు. రేకుతో తయారు చేయబడిన గుండ్రని భాగము పీరుగ నుండును. ఆ గుండ్రని భాగమునకు పైన మూడు కొమ్మలుగ రేకులనమర్చి ఉందురు. ముక్కు నోరు ఆకారము లేని గుండ్రని ఆకారమునకు ముఖ్య అలంకారములుగ పైన మూడు రేఖలు నామములవలె తయారుచేసి ఉందురు. ముక్కు ముఖము అను గుర్తింపులేని ఆకారమును ఆత్మ స్వరూపముగ అర్థము చేసుకోవాలి. అలా చూపడములో ముఖ్య ఉద్దేశము దేవునికి ఆకారము లేదని తెలియజేయడమే. ఆకారములేని దేవుడు

ప్రపంచములో జీవాత్మ, ఆత్మ, పరమాత్మలుగ మూడు భాగములై నిలచి ఉన్నదని తెలుపడమే పై మూడు నిలుపు రేఖల గుర్తింపు. ముఖ్యముగ కనిపించు మూడు రేఖలలో ప్రక్కల రెండు చిన్నవిగ మధ్యలోనిది పెద్దదిగ ఉండును. అలాగే ప్రక్కరేఖలు రెండు ప్రక్కలకు వంచి ఉన్నట్లు మధ్యలోది వంగక నిటారుగ ఉన్నట్లు కనిపించుచుండును. ఎటు తిరిగి ఏ పీరుకయిన ప్రక్కవాటికంటే మధ్యమన్నది ప్రత్యేకముగ ఉండునట్లు తయారు చేసి ఉందురు. చూచేవారికి కుడిప్రక్క కనిపించు రేఖ జీవాత్మయనియు ఎడమ ప్రక్క కనిపించు రేఖ ఆత్మ అనియు గుర్తించుకోవాలి. అట్లే మధ్యలోన్న రేఖ పరమాత్మగ గుర్తించుకోవాలి. భూమి మీద పరమాత్మ క్షరాక్షర పురుషోత్తములుగ ఉన్నాడని అంతటికి ఆదికర్తయి ఇందువుల చేత పరమాత్మగ, క్రైస్తవుల చేత యొమోవాగ, ముస్లిమ్ల చేత అల్లగ పిలువబడు వాని నుంచి ఒక ప్రక్క జీవుడు మరొక ప్రక్క ఆత్మ పుట్టి ప్రపంచములో జీవకోటి తయారయినదని సూచించు గుర్తుయే పీరు యొక్క ఆకారము.

దేవుడిటువంటివాడని తెలిసిన పెద్దలు ప్రజలకు తెలియబరుచుటకై ఎన్నో తతంగములు చేశారు. అటువంటి వారి ఉద్దేశములలో పీరు కూడ ఒక ముఖ్య ఉద్దేశమే. సంవత్సరమునకాక మారు పీర్లను ఊరేగించడము అలంకరించడము ఆరాధించడము ఉత్సవములు చేయడము జరుగుచున్నది. కాని పూర్వపు పెద్దలుంచిన భావము ఏ మాత్రము తెలియకుండ పోయినది. ఈనాడు పీర్లు ఊరేగింపు ఇందువులు ముస్లిమ్లు కలసి చేయుచున్నారు. ఇదొక తతంగముగ చేయుచున్నారు. పూర్వపు భావము ఏ మాత్రము కనిపించకపోగ పీర్లను కూడ కోర్కెలు కోరే మనుషులు తయారయినారు. పీర్ల దగ్గర భక్తి భావము కొద్ది మందికి ఉండగ ఎక్కువ మంది మత్తుతాగి ఎగిరేవాలే ఎక్కువమంది కనిపిస్తున్నారు. పీర్లను దైవముగ తలచి వాటి ముందర మా కర్మయంతటిని లేకుండ చేసుకుంటామను భావముతో పూర్వపు పెద్దలు అగ్నిగుండమును కాయించి అందలో కట్టిలని వేసి కాల్పి చూపెడివారు. శరీరమను గుండములో జ్ఞానమను అగ్నిచేత కర్మలను కట్టిలను కాల్పి నీలోనికి ఐక్యమగుచుమని చూపిన అనాటి క్రియ ఈనాటికి ఉన్నను కట్టిలను కర్మలని అగ్నిని జ్ఞానమని గుండమును శరీరమని పీరును దైవమని గుర్తించేవారే కరుపైనారు. పీర్ల పండుగ సారా తాగేదానికి మాంసము తినేదానికి ప్రతీకగ ఉన్నది. ఈనాటి అల్లరి పద్ధతిని వదలి పూర్వపు జ్ఞానుల పద్ధతిని అలవరించుకొంటే పీర్ల పండుగకు పవిత్రత చేకూర గలదు.